

بررسی تاثیرات نوع استفاده از اراضی و توپوگرافی بر فرسایش پذیری خاکهای منطقه لردگان

حمیدرضا کریم‌زاده، احمد جلالیان و محمد علی حاج عباسی *

چکیده: برای انجام مطالعات فرسایش پذیری خاکها از نموگراف ویشمایر و همکاران (۱۹۷۱) و نموگراف فاستر و همکاران (۱۹۸۱)، معادله روزول و همکاران (۱۹۸۸) و معادلات ویشمایر و اسمیت (۱۹۷۸) و تصحیح آن در خاکهای سنگریزه‌دار توسط معادله اداره حفاظت خاک آمریکا (۱۹۸۰) استفاده شد. مقادیر فاکتور فرسایش‌پذیری خاکها "K" در ردیف اراضی-آبی به ترتیب در خاکهای اراضی پست با پوشش مرتعی مرغ $0/067$ × $0/057$ × $0/041$ (نیم هکتار × ساعت)، کوه با پوشش جنگلی بلوط غرب $0/0245$ × $0/035$ × $0/041$ (نیم هکتار × ساعت)، کوه با پوشش مرتعی خارکوتاه $0/0281$ × $0/053$ × $0/041$ (دشت دامنه‌ای $0/042$ × $0/056$ × $0/041$)، اراضی پست با پوشش مرتعی بروموس $0/048$ × $0/047$ × $0/048$ (کوه گچی و نمکی $0/048$ × $0/047$ × $0/048$) زیاد می‌شود. کمترین مقدار K به علت افزایش چشمگیر مواد آلی در افق سطحی $11/79$ درصد) و تاثیر آن در پایداری خاکدانه‌ها و نوع کانیهای رسی (از جمله ایلیت) و تاثیر آن بر قدرت برشی خاک است و بیشترین مقدار K به جهت مواد متشکله کمی و نمکی از جمله مقدار کچ (۱۰/۸۱ درصد)، تاثیر زیاد سدیم و رس اسماکتیت موجود در تحت‌الارض است که سبب کاهش نیروی برشی خاک می‌شود. افزایش مقدار K از اراضی جنگلی به سمت اراضی مرتعی به دلیل تاثیر راستای شبی در نوع و تراکم پوشش گیاهی، مقدار مواد آلی، پایداری خاکدانه‌ها و نتیجتاً نوع خاک تشکیل یافته است. نتایج نشان می‌دهد که مقدار K به ترتیب در خاکهای اراضی جنگلی ($0/025$ × $0/032$ × $0/040$)، اراضی جنگلی همراه با تحت اشکوب دیم ($0/04$ × $0/05$ × $0/046$) زیاد می‌شود. همچنین مطالعات میکرومورفوژئی خاکها نشان می‌دهند که در اراضی جنگلی، ساختمان سطحی خاک دانه‌ای است و مواد آلی به صورت پوششی سطح خاکدانه‌ها را پوشانده (Organ) و سبب پایداری خاکدانه‌ها و کاهش فاکتور K می‌شود. در اراضی جنگلی همراه با تحت اشکوب دیم ساختمان ماکروسکوپی خاک توده‌ای ولی ساختمان میکروسکوپی خاک باندکی خردشده‌کی هنوز حفظ شده است، ولی در اراضی جنگل تراشی شده ساختمان میکروسکوپی نیز از بین رفته و ماتریکس خاک درشت‌تر همراه با سنگریزه (اسکلتال گرین) است. تغییر در وضعیت نوع استفاده و مدیریت اراضی و همچنین خصوصیات فیزیکوشیمیایی خاکها باعث تغییرات عمدۀ در حساسیت خاکها نسبت به فرسایش شده است.

* - دانشجوی دوره دکتری خاکشناسی، دانشیار، استادیار گروه خاکشناسی
دانشگاه صنعتی اصفهان